

Категорія справи № 922/2718/18: **Господарські справи (до 01.01.2019); Недоговірних зобов'язань; повернення безпідставно набутого майна (коштів).**

Надіслано судом: **30.11.2018**. Зареєстровано: **30.11.2018**. Оприлюднено: **03.12.2018**.

Дата набрання законної сили: **28.01.2019**

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Держпром, 8-й під'їзд, майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022,

тел. приймальня (057) 705-14-14, тел. канцелярія 705-14-41, факс 705-14-41

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"27" листопада 2018 р.м. ХарківСправа № 922/2718/18

Господарський суд Харківської області у складі:

судді Рильової В.В.

при секретарі судового засідання Горбачовій О.В.

розглянувши в порядку загального позовного провадження справу

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Енергомонтаж", місто ОСОБА_1 до Приватного підприємства "Карго Тренд", місто Харків **про** стягнення 828 413,00 грн. **за участю представників:**

позивача ОСОБА_1 довіреність №75/1 від 06.05.2018;

відповідача ОСОБА_2 паспорт ММ081153, керівник ПП "Карго Тренд";

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Енергомонтаж" (позивач) звернулось до Господарського суду Харківської області з позовною заявою до Приватного підприємства "Карго Тренд" про стягнення безпідставно отриманих коштів в розмірі 828 413,00 грн., перерахованих позивачем в якості передплати за товар. Судові витрати, які складаються з судового збору в розмірі 12 426,19 грн., позивач просить суд покласти на відповідача.

Ухвалою Господарського суду Харківської області від 08.10.2018 позовну заяву прийнято до розгляду та відкрито провадження у справі № 922/2718/18; постановлено розглядати справу за правилами загального позовного провадження та призначено підготовче засідання на 30 жовтня 2018 року.

В підготовчому засіданні 30.10.2018 судом постановлено ухвалу про відкладення засідання у справі на 13 листопада 2018 року, на підставі пункту 3 частини 5 статті 183 Господарського процесуального кодексу України. Вказану ухвалу занесено до протоколу підготовчого засідання від 30.10.2018.

Ухвалою суду від 13 листопада 2018 року підготовче провадження у справі № 922/2718/18 закрито та призначено справу до судового розгляду по суті на 27 листопада 2018 року.

Представник позивача, який брав участь в судовому засіданні 27.11.2018, позовні вимоги підтримував в повному обсязі та просив суд їх задовольнити з підстав, викладених у позовній заяві.

Представник відповідача в судовому засіданні 27.11.2018 проти позову заперечував, просив в його задоволенні відмовити.

У відзиві на позовну заяву, наданому до суду 30.10.2018 (вх. № 30846) відповідач підтвердив, що між Приватним підприємством "Карго Тренд" та Товариством з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Енергомонтаж" у вересні 2016 року дійсно було досягнуто згоди щодо поставки плитки керамогранітної, кількістю 262,26 м² на загальну суму 828 413,18 грн.

При цьому, весь товар Приватне підприємство "Карго Тренд" своєчасно та у повному обсязі поставило позивачу у грудні 2016 року за адресою: Київська область, Вишгородський район, с. Лютіж, вул. Приморська, 34. (накл.1019 від 12.12.2016 на суму 153 528,77 грн., накл.1020 від 26.12.2016 на суму 674 884,40 грн.). Даний факт підтверджувався товарно-транспортними накладними, видатковими накладними та актами приймання - передачі товару.

Проте, відповідач не може надати суду оригінали вищезазначених документів, оскільки вони були втрачені 07.08.2018, що підтверджується листом начальника Київського відділу ГУ НП у Харківській області ОСОБА_3 та Висновком про результати перевірки від 10.08.2018.

Розглянувши матеріали справи, заслухавши вступне слово представників сторін, з'ясувавши обставини справи та дослідивши подані суду докази, перевіrivши відповідність доводів позивача та заперечень відповідача фактичним обставинам справи, судом встановлено наступне.

Як зазначає позивач, у 2016 між представниками Товариства з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Енергомонтаж" та Приватного підприємства "Карго Тренд" велися переговори щодо поставки відповідачем на користь позивача керамограніта дев'яти видів, на загальну суму 828 413,18 грн.

Протягом переговорів сторонами була обумовлена передплата повної вартості товарів, у зв'язку з чим, Приватним підприємством "Карго Тренд" було виставлено рахунок-фактуру № СФ-0001016 від 27 вересня 2016 року на суму 828 413,18 грн.

З матеріалів справи вбачається, що позивач належним чином виконав свої зобов'язання та перерахував на рахунок Приватного підприємства "Карго Тренд" грошові кошти на загальну суму 828 413,18 грн., що підтверджується платіжним дорученням № 95 від 30 вересня 2016 року з призначенням платежу: оплата за керамограніт згідно рахунку № 1016 від 27.09.2016 року у т.ч. ПДВ 20% - 138 068,86 грн. (том 1, арк.с. 14).

Позивачем також надано до суду виписку по особовому рахунку за період з 30.09.2016 по 30.09.2016 та довідку Публічного акціонерного товариства "Акціонерний банк "Радабанк" № 32-4-1/854 від 01.10.2018 на підтвердження того, що переказ отримувачу - ПП "Карго Тренд" (код ЄДРПОУ 38136797) в розмірі 828 413,18 грн. був проведений 30 вересня 2016 року (том 1, арк.с. 15, 16).

Звертаючись до суду із даним позовом, Товариство з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Енергомонтаж" наголошує на тому, що відповідач зобов'язання щодо поставки товару не виконав і, хоча позивач неодноразово звертався до відповідача у телефонному режимі, конкретної відповіді про дату поставки товару так і не отримав.

22 червня 2018 позивачем було направлено на адресу Приватного підприємства "Карго Тренд" лист - вимогу вих. № 6, згідно якої ТОВ "НВП "Енергомонтаж", посилаючись на статті 530, 653, 662, 663 Цивільного кодексу України просило відповідача протягом 7 календарних днів поставити товар на юридичну адресу товариства або повернути сплачені кошти в розмірі 828 413,18 грн. Зазначену вимогу (поштове відправлення) відповідачем було отримано 25 червня 2018 року, що

підтверджується даними з офіційного сайту "Нова пошта" (том 1, арк.с. 17, 18). 16.08.2018р лист аналогічного змісту № 39 було повторно направлено на адресу відповідача (том 1 , арк.спр. 19-20).

Враховуючи викладене, позивач зазначає, що на його думку відповідач не мав на меті здійснити поставку товару, а перераховані ПП "Карго Тренд" є безпідставно набутими у розумінні статті 1212 Цивільного кодексу України, а відтак підлягають поверненню ТОВ "НВП "Енергомонтаж".

Надаючи правову кваліфікацію викладеним обставинам, з урахуванням фактичних та правових підстав позовних вимог, суд виходить з наступного.

Статтею 11 Цивільного кодексу України (надалі - ЦК України) визначено, що цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки; підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Згідно з частиною першою статті 202, статті 205 ЦК України правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. Правочин може вчинятися усно або в письмовій (електронній) формі. Сторони мають право обирати форму правочину, якщо інше не встановлено законом. Правочин, для якого законом не встановлена обов'язкова письмова форма, вважається вчиненим, якщо поведінка сторін засвідчує їхню волю до настання відповідних правових наслідків. У випадках, встановлених договором або законом, воля сторони до вчинення правочину може виражатися її мовчанням.

Відповідно до частини першої статті 626 ЦК України договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Статтями 6, 627 ЦК України визначено, що сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору. Істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди. Договір укладається шляхом пропозиції однієї сторони укласти договір (оферти) і прийняття пропозиції (акцепту) другою стороною (стаття 638 ЦК України).

Згідно приписів статті 639 ЦК України договір може бути укладений у будь-якій формі, якщо вимоги щодо форми договору не встановлені законом. Якщо сторони домовилися укласти договір у певній формі, він вважається укладеним з моменту надання йому цієї форми, навіть якщо законом ця форма для даного виду договорів не вимагалася.

Разом з тим, відповідно до частини першої статті 181 Господарського кодексу України (далі - ГК України) допускається укладення господарських договорів у спрощений спосіб, тобто шляхом обміну листами, факсограмами, телеграмами, телефонограмами тощо, а також шляхом підтвердження прийняття до виконання замовлень, якщо законом не встановлено спеціальні вимоги до форми та порядку укладення даного виду договорів.

З матеріалів справи вбачається та визнається сторонами у справі, що будь яких договорів у формі єдиного документу сторонами не складалося.

Визначаючи правову природу відносин, що склалися між Товариством з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Енергомонтаж" та Приватним підприємством "Карго Тренд", виходячи з аналізу положень статей 174, 181 ГК України та статей 202, 205, 626, 627, 638, 639 ЦК України, суд приходить до висновку, що між сторонами у спрощений спосіб було укладено договір поставки.

Згідно приписів статті 712 ЦК України за договором поставки продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не

пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму. До договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін.

Відповідно до статті 655 ЦК України одна сторона (продавець) передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

В силу приписів статті 663 ЦК України продавець зобов'язаний передати товар покупцеві у строк, встановлений договором купівлі-продажу, а якщо зміст договору не дає змоги визначити цей строк, - відповідно до положень статті 530 цього Кодексу.

Згідно з частиною другою статті 530 ЦК України якщо строк (термін) виконання боржником обов'язку не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги, кредитор має право вимагати його виконання у будь-який час. Боржник повинен виконати такий обов'язок у семиденний строк від дня пред'явлення вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не впливає із договору або актів цивільного законодавства.

Частиною другою статті 693 ЦК України передбачено, що якщо продавець, який одержав суму попередньої оплати товару, не передав товар у встановлений строк, покупець має право вимагати передання оплаченого товару або повернення суми попередньої оплати.

Зі змісту зазначеної норми права можна зробити висновок, що умовою її застосування є неналежне виконання продавцем свого зобов'язання зі своєчасного передання товару покупцю. А у разі настання такої умови покупець має право діяти альтернативно: або вимагати передання оплаченого товару від продавця, або вимагати повернення суми попередньої оплати.

Як вже було встановлено судом, 30 вересня 2016 року позивачем перераховано на рахунок Приватного підприємства "Карго Тренд" грошові кошти в сумі 828 413,18 грн., що підтверджується платіжним дорученням № 95 з призначенням платежу: оплата за керамограніт згідно рахунку № 1016 від 27.09.2016 року у т.ч. ПДВ 20% - 138 068,86 грн.

Відповідачем, в свою чергу, не надано належних і допустимих доказів на підтвердження поставки товару Товариству з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Енергомонтаж".

Статтею 73 Господарського процесуального кодексу України визначено, що доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Згідно приписів статті 74 ГПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, а суд, в свою чергу, не може збирати докази, що стосуються предмета спору, з власної ініціативи.

Враховуючи зазначені норми процесуального законодавства, суд критично оцінює посилення відповідача на втрату оригіналів первинних бухгалтерських документів, пов'язаних з діяльністю Приватного підприємства "Карго Тренд", як на докази належного виконання відповідачем господарських зобов'язань.

Так, правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні визначає Закон України від 16 липня 1999 року N 996-XIV "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні".

Відповідно до приписів статі 9 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи.

Згідно з пунктом 2.1. Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, яке затверджено наказом Міністерства фінансів України від 24 травня 1995 року № 88, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 05 червня 1995 року за № 168/704, господарські операції - це факти підприємницької та іншої діяльності, що впливають на стан майна, капіталу, зобов'язань та фінансових результатів.

Тобто, факт проведення сторонами у справі господарських операцій, що стосуються виконання ними зобов'язань, повинен підтверджуватися первинними бухгалтерськими документами.

Статтею 1 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" встановлено, що первинний документ - це документ, який містить відомості про господарську операцію.

Документами, які є підставою для оприбуткування товару, є накладні та товарно-транспортні накладні. Такі документи є підставою для внесення запису в облікові бухгалтерські реєстри.

З урахуванням зазначеного, факт поставки товару повинен підтверджуватися накладними та товарно-транспортними накладними.

Крім того, на кожне повне або часткове постачання товарів/послуг, а також на суму коштів, що надійшли на поточний рахунок як попередня оплата (аванс), відповідно до приписів статті 201 Податкового кодексу України, складається податкова накладна.

Пунктом 44.1. статті 44 Податкового кодексу України визначено, що для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

У разі втрати, пошкодження або дострокового знищення документів, зазначених в пунктах 44.1 і 44.3 цієї статті, платник податків зобов'язаний у п'ятиденний строк з дня такої події письмово повідомити контролюючий орган за місцем обліку в порядку, встановленому цим Кодексом для подання податкової звітності, та контролюючий орган, яким було здійснено митне оформлення відповідної митної декларації (пункт 44.5 статті 44 Податкового кодексу України).

Платник податків зобов'язаний відновити втрачені документи протягом 90 календарних днів з дня, що настає за днем надходження повідомлення до контролюючого органу.

Пунктом 6.10 Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, яке затверджено наказом Міністерства фінансів України від 24 травня 1995 року № 88, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 05 червня 1995 року за № 168/704, визначено порядок дій у разі втрати первинних документів.

У разі пропажі або знищення первинних документів, облікових реєстрів і звітів керівник підприємства, установи письмово повідомляє про це правоохоронні органи та наказом призначає комісію для встановлення переліку відсутніх документів та розслідування причин їх пропажі або знищення.

Для участі в роботі комісії запрошуються представники слідчих органів, охорони і державного пожежного нагляду.

Результати роботи комісії оформляються актом, який затверджується керівником підприємства, установи. Копія акта надсилається органу, в сфері управління якого перебуває підприємство, установа, а також державній податковій інспекції - підприємствами та місцевому фінансовому органу - установами, в 10-денний строк.

Разом з тим, відповідачем не надано до суду ані первинних документів, які згідно вимог чинного податкового законодавства мали бути відновлені ПП "Карго Тренд", ані податкових накладних, що підлягають реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних, ані доказів призначення комісії для встановлення переліку відсутніх документів чи акту роботи такої комісії. Враховуючи викладене, не

може вважати доведеним факт поставки товару Товариству з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Енергомонтаж".

Згідно зі статтею 610 Цивільного кодексу України порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 611 Цивільного кодексу України у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема припинення зобов'язання внаслідок односторонньої відмови від зобов'язання, якщо це встановлено договором або законом, або розірвання договору.

У надісланому відповідачу листі від 22 червня 2018 року, в зв'язку з невиконанням останнім умов домовленості щодо передачі товару, позивач фактично реалізував своє право, встановлене статтею 693 ЦК України, щодо вибору способу захисту порушеного права шляхом повернення сплаченої суми попередньої оплати.

При цьому суд зазначає, що визначене статтею 693 ЦК України право покупця вимагати від продавця повернення суми попередньої оплати є за своїм змістом правом покупця на односторонню відмову від зобов'язання, внаслідок якої припиняється зобов'язання продавця перед покупцем по поставці товару і виникає нове грошове зобов'язання.

Разом з тим, у позовній заяві позивач визначає суму попередньої оплати як майно, що утримується відповідачем без достатньої правової підстави.

За приписами статті 1212 Цивільного кодексу України, особа, яка набула майно або зберегла його у себе за рахунок іншої особи (потерпілого) без достатньої правової підстави (безпідставно набуте майно), зобов'язана повернути потерпілому це майно. Особа зобов'язана повернути майно і тоді, коли підстава, на якій воно було набуте, згодом відпала. Положення цієї глави застосовуються незалежно від того, чи безпідставне набуття або збереження майна було результатом поведінки набувача майна, потерпілого, інших осіб чи наслідком події.

Положення цієї глави застосовуються також до вимог про: повернення виконаного за недійсним правочином; витребування майна власником із чужого незаконного володіння; повернення виконаного однією із сторін у зобов'язанні; відшкодування шкоди особою, яка незаконно набула майно або зберегла його у себе за рахунок іншої особи.

Під відсутністю правової підстави розуміється такий перехід майна від однієї особи до іншої, який або не ґрунтується на прямій вказівці закону, або суперечить меті правовідношення і його юридичному змісту. Тобто набувач збагатився за рахунок потерпілого поза підставою, передбаченою законом, іншими правовими актами чи правочином.

Майно не може вважатися набутиим чи збереженим без достатніх правових підстав, якщо це відбулося в незаборонений цивільним законодавством спосіб з метою забезпечення породження учасниками відповідних правовідносин у майбутньому певних цивільних прав та обов'язків. Зокрема, унаслідок тих чи інших юридичних фактів, правомірних дій, які прямо передбачені частиною другою статті 11 ЦК України.

Верховний Суд в постанові від 25.01.2018 у справі № 910/11210/16 зробив правовий висновок з питання застосування статті 1212 ЦК України: "Конструкція статті 1212 ЦК України, як і загалом норм глави 83 ЦК України, свідчать про необхідність установлення так званої "абсолютної" безпідставності набуття (збереження) майна не лише в момент його набуття (збереження), а й станом на час розгляду спору.

Загальна умова частини 1 статті 1212 ЦК України звужує застосування інституту безпідставного збагачення у зобов'язальних (договірних) відносинах, отримане однією зі сторін у зобов'язанні підлягає поверненню іншій стороні на підставі статті 1212 ЦК України тільки за наявності ознаки безпідставності такого виконання."

Таким чином, із змісту зазначеної норми вбачається, що підставою виникнення зобов'язання, визначеного даною нормою, є сукупність наступних умов: набуття (збереження) майна (майном також є грошові кошти) однією особою за рахунок іншої; відсутність для цього підстав, або коли така підстава згодом відпала. До таких підстав відноситься також випадок, коли зобов'язання було припинено на вимогу однієї із сторін, якщо це допускається договором або законом. Зокрема, внаслідок відмови кредитора від прийняття виконання у зв'язку тим, що виконання зобов'язання втратило інтерес для нього через прострочення боржника.

Аналогічна правова позиція викладена в постанові Верховного суду від 14.08.2018 року по справі № 910/9055/17.

Як свідчить аналіз матеріалів справи, відповідач набув майно (грошові кошти) за існування достатніх правових підстав, у спосіб, що не суперечить цивільному законодавству. Однак, строк поставки товару сторони в письмовому порядку не визначили, а Товариством з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Енергомонтаж" було направлено на адресу відповідача вимогу, в якій позивач фактично відмовився від договору в односторонньому порядку та просив відповідача повернути суму попередньої оплати в розмірі 828 413,18 грн.

У даному випадку, відмова позивача від договору купівлі - продажу, укладеного у спрощений спосіб, є підставою для вимоги про повернення авансу на підставі статті 1212 ЦК України. З огляду на наведене, суд дійшов висновку про обґрунтованість та правомірність позовних вимог позивача щодо стягнення з відповідача коштів в розмірі 828 413,00 грн.

Вирішуючи питання розподілу судового збору, суд керується частиною першою статті 129 Господарського процесуального кодексу України, відповідно до якої судовий збір у спорах, що виникають при виконанні договорів та з інших підстав, покладається на сторони пропорційно розміру задоволених вимог.

Позовні вимоги у даній справі задоволено у повному обсязі, а витрати по сплаті судового збору в розмірі 12 426,19 грн. покладаються на Приватне підприємство "Карго Тренд" та підлягають стягненню з останнього на користь позивача.

З огляду на наведене, відповідно до статей 6, 11, 202, 205, 530, 610, 611, 626, 627, 638, 639, 655, 663, 693, 712, 1212 Цивільного кодексу України, статей 174, 181 Господарського кодексу України, та керуючись статтями 1, 13, 18, 73-80, 86, 123, 129, 233, 236-238, 240, 241 Господарського процесуального кодексу України, суд -

ВИРІШИВ:

Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Енергомонтаж" до Приватного підприємства "Карго Тренд" задовольнити в повному обсязі.

Стягнути з Приватного підприємства "Карго Тренд" (місцезнаходження: 61166, місто Харків, вул. Бакуліна, будинок 11, кімната 4-48 А; код ЄДРПОУ 38136797) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Енергомонтаж" (місцезнаходження: 01011, місто ОСОБА_1, Печерський узвіз, буд. 19, код ЄДРПОУ 39534853) 828 413,00 грн., перерахованих позивачем в якості передплати за товарта 12 426,19 грн. судового збору.

Видати наказ після набрання рішенням законної сили.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів з дня складення повного судового рішення в порядку, передбаченому ст. 256 ГПК України та п. 17.5 Перехідних положень ГПК України.

Повне рішення складено 30.11.2018 р.

СуддяОСОБА_4

справа № 922/2718/18